

φαλάγγι

φαλάγγι, το, ουσ. [<αρχ. φαλάγγιον, υποκορ. του ουσ. φάλαγξ], το φαλάγγι·

- τους πήραμε φαλάγγι, **α.** τους τρέψαμε σε άτακτη φυγή και τους καταδιώξαμε: «μόλις ορμήσαμε όλοι μαζί απάνω τους, τους πήραμε φαλάγγι». (Λαϊκό τραγούδι: είδα ποιοι είν' οι συγγενείς, όταν τους είχ' ανάγκη. Δεν ήρθε δίπλα μου κανείς. **Με πήρανε φαλάγγι**). **β.** (στη γλώσσα του ποδοσφαίρου) τους κατανικήσαμε, τους κατατροπώσαμε: «έπιασε τέτοιο παιχνίδι η ομάδα μας, που τους πήραμε φαλάγγι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας